

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 28CoP/106/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8724200605
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Biščáková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8724200605.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Biščákovvej a členov senátu JUDr. Ingrid Radomskej a JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti A. B., nar. X.X.XXXX a A. B., nar. XX.X.XXXX, zastúpených v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Kežmarok, pochádzajúcich z matky C. C. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom D. XXX/XX, A. A. E., právne zastúpenej JUDr. Mariánom Galenekym, advokátom so sídlom Garbiarska 20, Stará Ľubovňa a otca F. D. B., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX, právne zastúpeného JUDr. Dávidom Hoffmanom, advokátom so sídlom Hlavné námestie 80, Kežmarok, v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 16P/13/2024-71 zo dňa 9.7.2024, takto

rozhodol:

- P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch I., II., IV.
- Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Matka maloletých detí podala návrh na zvýšenie výživného na maloletú A. zo sumy 150 eur na sumu 350 eur mesačne a na maloletého A. zo sumy 100 eur na sumu 250 eur mesačne.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Poprad, ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

I. M e n í s a rozsudok Okresného súdu Poprad, pracovisko Kežmarok, č. k. 16P/4/2023 - 34 zo dňa 18.8.2023, pokiaľ ním bolo rozhodnuté o výživnom na mal. deti tak, že z v y š u j e výživné zo strany otca u mal. A. B. zo sumy 150 eur mesačne na sumu 280 eur mesačne a u mal. A. B. zo sumy 100 eur na sumu 250 eur mesačne, počnúc dňom 1.2.2024, ktoré je otec p o v i n n ý platiť do rúk matky vždy do 15. dňa v mesiaci.

II. Zaostalé výživné za obdobie od 1.2.2024 do 30.6.2024 v sume 1400 eur je otec povinný uhradiť v 50,- eurových mesačných splátkach spolu s bežným výživným, pod stratou výhody splátok až do zaplatenia.

III. V prevyšujúcej časti súd návrh matky z a m i e t a.

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

3. Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 28CoP/4/2024-117 zo dňa 27.2.2025 zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

I. Mení sa rozsudok Okresného súdu Poprad č.k. 16P/4/2023 - 34 zo dňa 18.8.2023, pokiaľ ním bolo rozhodnuté o výživnom na mal. deti tak, že z vyššie výživné zo strany otca u mal. A. B. zo sumy 150 eur mesačne na sumu 270,- eur mesačne a u mal. A. B. zo sumy 100 eur na sumu 270,- eur mesačne, počnúc dňom podania návrhu, ktoré je otec povinný platiť do rúk matky vždy do 15. dňa v mesiaci.

II. Zaostalé výživné za obdobie od 8.2.2024 do 31.7.2025 v sume 2 431,- eur je otec povinný uhradiť v 100,- eurových mesačných splátkach spolu s bežným výživným, pod stratou výhody splátok až do zaplatenia.

III. V prevyšujúcej časti súd návrh matky zamietal.

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

5. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku zhodnotil, že na strane otca maloletých detí došlo k zmene pomerov a to zvýšením jeho príjmu. V roku 2023 dosahoval príjme vo výške 950 eur mesačne, v roku 2024 bol jeho priemerný čistý príjem vo výške 1 840 eur a za rok 2025 vo výške 2 289 eur. Z uvedeného dôvodu a to zmeny pomerov na strane otca vo výške príjmu zvýšil výživné na maloleté deti.

6. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5 zákona č. 36/2005 o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákona o rodine“), § 75 ods. 1 zákona o rodine, § 78 ods. 1, ods. 3 zákona o rodine.

7. Súd prvej inštancie o trovách konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP“), podľa ktorého žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

III. Odvolanie, vyjadrenie účastníkov konania

8. Proti napadnutému rozsudku vo výroku I. a II. podal odvolanie otec. Argumentoval tým, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň súd nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Súdom určené výživné je podľa jeho názoru neprímerané vo vzťahu k oprávneným potrebám maloletých detí a majetkovým pomerom otca. Samotné odôvodnenie napadnutého rozsudku je nedostatočné, značne arbitrárne a z uvedeného odôvodnenia ani nevyplývajú všetky na vec sa vzťahujúce skutočnosti. Zároveň súd danú vec nesprávne právne posúdil. Podľa názoru otca oprávnené potreby maloletých detí neboli vyčíslené objektívne a boli umelo navýšené. Otec vyjadril značný nesúhlas s oprávnenými nákladmi na strane maloletých detí, a to nákladmi na stravu vyčíslené matkou vo výške 250 eur na každé dieťa. Uvedenú sumu považuje za absolútne vymykajúcu sa bežnému stravnému na akékoľvek maloleté deti. Nakoľko maloleté deti majú zabezpečené stravovanie v školskom zariadení, primerané mesačné výdavky na stravovanie na jedno maloleté dieťa predstavujú sumu vo výške 100 eur mesačne. Rovnako tak je vyčíslenie nákladov na voľný čas u maloletej A. vo výške 85 eur mesačne neprímerané. Uvedol, že samozrejme, že rešpektuje náklady na zdravotné pomôcky, ako sú okuliare u maloletého A., avšak nie je mu zrejme na základe akej skutočnosti bola vyčíslená suma 64 eur mesačne predstavujúca náklady na okuliare pre maloletého A.. Ostatné výdavky boli zo strany matky taktiež navýšené oproti skutočnému stavu. Celkové primerané a pravidelné výdavky pre maloletú A. predstavujú maximálne sumu 380 eur mesačne a na maloletého A. maximálne sumu 380 eur mesačne. K svojim osobným a majetkovým pomerom otec dodal, že jeho priemerný čistý mesačný príjem za posledných 18 mesiacov vrátane všetkých príplatkov a nadčasov tvorí sumu 1850 eur a jeho pravidelné

nevyhnutné výdavky sa pohybujú minimálne vo výške 1400 eur mesačne. V súčasnosti žije v spoločnej domácnosti s manželkou a ich maloletou dcérou, pričom manželka poberá rodičovský príspevok vo výške 542,30 eur mesačne a z uvedeného dôvodu sa on musí podieľať vyššou mierou na spoločných výdavkoch. Splácajú pôžičku na rekonštrukciu bytu vo výške 10 000 eur. Ďalej zotrval na nákladoch a výdavkoch, ktoré prezentoval na súde prvej inštancie. Uviedol, že aktuálne má 3 vyživovacie povinnosti a uvedená skutočnosť, teda to, že mu pribudla 1 vyživovacia povinnosť, mal brať do úvahy aj súd pri rozhodovaní o výške jeho vyživovacej povinnosti. K príjmu matky maloletých detí poukázal na to, že pravidelný mesačný príjem matky predstavuje sumu 1750 eur, a teda jej príjem je porovnateľný s jeho mesačným príjmom. Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že práve matka poberá prídavky na maloleté deti v sume 120 eur mesačne, a polovica prídavkov na každé dieťa mala byť započítaná do sumy výživného. K primeranej výške výživného dodal, že zohľadňujúc vyššie uvedené skutočnosti je výrok I. napadnutého rozsudku v jeho odôvodnení nesprávny. V súlade s metodickým pokynom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a bežnou praxou súdov SR pri určovaní výšky výživného je potrebné vychádzať z percentuálneho základu vo výške 13% pri maloleťom A. a 13% pri maloletej A. z príjmu otca. Výška výživného určená súdom prvej inštancie nezohľadňuje základné princípy a metódy pri určovaní výživného. Otec svojím odvolaním napadol aj výrok II. rozsudku, ktorý je podľa jeho názoru nesprávny. V prvom rade namietal výšku samotnej dlžnej sumy, ktorá je neprimeraná aj vo vzťahu k sume, ktorá by mala byť určená ako bežné výživné, druhotne však nie je možné akceptovať postup prvostupňového súdu, ktorý priznal zaostané výživné za obdobie od 08.02.2024 do 31.07.2025, nakoľko on uhrádzal 8 mesiacov výživné vo výške 580 eur a aj pri zvýšení výživného v rozumnej miere od podania návrhu, nemôže k dnešnému dňu existovať žiaden reálny dlh na výživnom. Takéto skutočnosti súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku ani len neuvádzal, preto je takýto postup nezákonný, nesprávny a absolútne svojvoľný. Otec vo svojom odvolacom návrhu žiadal, aby odvolací súd výrok I. a II. napadnutého rozsudku zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že zmení rozsudok Okresného súdu Poprad č. k. 16 P/4/2023 - 34 zo dňa 18.08.2023, pokiaľ ním bolo rozhodnuté o výživnom na maloleté deti tak, že zvyšuje výživné zo strany otca na maloletú A. B. zo sumy 150 eur mesačne na sumu 200 eur mesačne a u maloletého A. B. zo sumy 100 eur mesačne na sumu 180 eur mesačne počnúc dňom podania návrhu, ktoré je otec povinný platiť do rúk matky, vždy do 15. dňa v mesiaci.

9. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že s napadnutým rozsudkom súhlasí a nemá voči nemu žiadne námietky.

10. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny. Súd prvej inštancie vykonal rozsiahle dokazovanie, na základe ktorého dospel k správne a spravodlivému rozhodnutiu, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje. Pokiaľ ide o príjem otca maloletých detí v čase konania o rozvod manželstva v roku 2023 mal pozastavený výkon služobnej činnosti a poberal iba 60% zo svojej mzdy. Ona, ako matka maloletých detí pri určení výživného pri uzatváraní rodičovskej dohody prihliadla na danú nepriaznivú situáciu na strane otca a súhlasila s nižšou výškou výživného na maloleté deti. Z uvedeného vyplýva, že nebolo v záujme matky dostať otca do značných ťažkostí a súhlasila s nižším výživným, na aké by mali deti nárok vzhľadom na ich vek a potreby. Od februára 2024 bol otec maloletých detí opätovne zaradený do výkonu služby, pričom mu bola zaplatená celá mzda za obdobie pozastavenia výkonu služby a v súčasnej dobe riadne pracuje. Maloletý A. študuje na druhom stupni základnej školy a maloletá A. sa pripravuje na prechod na stredoškolské vzdelávanie. Zmena však nenastala iba v oblasti štúdia. Je treba brať zreteľ aj na fyziologické zmeny maloletých detí, ktoré sa prejavujú hlavne na výdavkoch maloletej A.. Zvýšenie výživného je preto odôvodnenou požiadavkou. Čo sa týka výdavkov maloletých detí, matka uviedla, že počas konania pred súdom prvej inštancie predložila kompletný ročný rozpočet stravovania na maloleté deti, na ktorom zotráva. Uviedla, že otec si zrejme neuvedomuje, že stravovanie detí neprebíha iba v škole, ale doma im pripravuje raňajky, desiatu a olovrant a večere, pričom z jedného kalendárneho roka tvoria víkendy a sviatky a prázdniny 160 dní počas ktorých matka zabezpečuje deťom kompletné stravovanie. Suma 250 eur mesačne, ktorú matka určila na stravu pre každé z maloletých detí je adekvátne, nakoľko na jedno dieťa to vychádza vo výške 8,33 eur denne. Otec vo svojom vyjadrení uvádza, že mesačné výdavky na stravovanie na jedno dieťa predstavuje maximálne 100 eur mesačne a tu vyvstáva otázka, či by bol schopný otec jedno dieťa vystravovať za sumu 3,33 eur na deň. K vyjadreniu otca, že mu nie je zrejme na základe akej skutočnosti bola vyčíslená suma 64 eur mesačne predstavujúcu náklady na okuliare pre maloletého A., matka poukázala na predloženú a zdokladovanú sumu na zdravotnícku pomôcku pre maloletého, vrátane návštevy lekára vo výške 760 eur. Uvedený výdavok je viac ako odôvodnený, nakoľko maloleťomu dáva do budúcnosti možnosť zlepšenia kvality zraku a zdravotného

stavu. S týmto zdravotným hendikepom matke maloletého vznikli ďalšie výdavky na zakúpenie okuliarov vo výške 146 eur a vyšetrenie - retinoskopia vo výške 30 eur. Preto tento výdavok na maloletého A. je potrebné považovať za preukázaný a odôvodnený. K osobným a majetkovým pomerom otca matka poukázala táto to, že priemerný čistý zárobok otca za posledných 18 mesiacov predstavuje sice 1850 eur, avšak priemerný mesačný zárobok otca v kalendárnom roku 2025 je výrazne vyšší a predstavuje sumu 2289 eur. Otec je zároveň podielovým vlastníkom viacerých nehnuteľností, z ktorých mu istotne plynie nejaký príjem aspoň raz ročne. Vychádzajúc z príjmu otca 2289 euro mesačne pri troch vyživovacích povinnostiach predstavuje percentuálne výživné na jedno dieťa sumu 297 eur, čo je ešte viac ako výživné, ktoré určil súd prvej inštancie. K výdavkom otca, matka uviedla, že rovnako aj otec môže svoj výdavok na telekomunikačné služby znížiť. Otec ako svoj výdavok uvádza úhradu pôžičky svojej manželky, ktorú si zobrala na rekonštrukciu bytu jej otca, v ktorom otec maloletých so svojou rodinou v súčasnosti žije. Z uvedeného vyplýva, že otec investuje svoje vlastné finančné prostriedky do nehnuteľností, ktorá ani nie je v jeho vlastníctve. Čo sa týka výroku II. napadnutého rozsudku, matka uviedla, že sa stotožňuje so závermi uvedenými v bode 23. odôvodnenia napadnutého rozsudku. To, že otec uhradil výživné v sume podľa svojej ľubovôle bez rešpektovania rozsudku súdu, ktorý je podľa § 44 CMP vykonateľný jeho doručením nemôže byť na ťarchu maloletých detí. Riadnym uhrádzaním výživného by sa otec maloletých detí nedostal do takého dlhu.

11. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedol, že s jeho vyjadrením nesúhlasí, pretože stanovené výživné nezodpovedá potrebám maloletých detí a príjmom a jeho príjmom a majetkovým pomerom.

12. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky naďalej zotrval na tom, že matkou uplatnené náklady na stravovanie maloletých detí sú neprimerane vysoké. K výdavkom a na zdravotnú starostlivosť o maloletého A. a to k vyčísleniu sumy 64 eur mesačne, ako aj sumy 760 eur na zdravotnú pomôcku, namietal, že uvedené výdavky nemožno považovať za pravidelné mesačné výdavky, ale ide o jednorazové výdavky. Namietal, že súd pri určovaní výživného vychádzal z jeho príjmu vo výške 2289 eur, pričom jeho priemerný mesačný príjem za obdobie posledných 18 mesiacov bol vo výške 1850 eur. Zotrval ďalej na všetkých svojich výdavkoch a to predovšetkým výdavkov na jeho súčasnú domácnosť vo výške 500 eur mesačne. Otec zároveň vo svojom odvolaní poukázal na to, že napriek uhrádzaniu výživného je mu zo strany matky výrazne bránené v kontakte s deťmi, na čo v konaní už viackrát poukázal. Taktiež zotrval na podanom odvolaní voči výroku II. napadnutého rozsudku, ako aj na svojom odvolacom návrhu.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

13. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom konania v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/,g/ CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku vo výrokoch I., II., IV. podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP.

14. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Podľa čl. 3 ods.1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

16. Podľa čl. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“), záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom

sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

17. Predmetom prieskumu odvolacieho konania je napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom vo výroku I., ktorým súd zvýšil výživné zo strany otca na maloletú A. zo sumy 150 eur na sumu 270 eur mesačne a na maloletého A. zo sumy 100 eur na sumu 270 eur mesačne a výrok II. napadnutého rozsudku, ktorým súd určil dlžné výživné za obdobie od 8.2.2024 do 31.7.2025 vo výške 2431 eur eur, ktoré je otec povinný splácať v splátkach po 100 eur mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok až do zaplatenia.

18. Otec svoju odvoláciu argumentáciu postavil na svojom presvedčení, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil výšku jeho príjmu a počet vyživovacích povinností a tým dospel k nepravým skutkovým záverom pri určení výšky jej vyživovacej povinnosti k maloletým deťom. Zároveň namietal, že súd vychádzal z nesprávnej výšky mesačných nákladov na maloleté deti, predovšetkým výdavkom na stravu. Namietal aj skutočnosť, že matka mu neumožňuje sa s maloletými deťmi stretávať.

19. Posúdením otcom produkovaných odvolacích námietok vo svetle skutočností z obsahu spisového materiálu plynúcich, tieto odvolací súd nevyhodnotil ako opodstatnené k odlišnému rozhodnutiu ako súd prvej inštancie.

20. Odvolací súd predovšetkým pripomína, že Zákon o rodine (§ 62 ods. 2 a § 75 ods. 1, § 78 ods.1 veta prvá) zakotvuje povinnosť rodičov prispievať na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom pri určení rozsahu ich vyživovacej povinnosti súd prihliada k odôvodneným potrebám oprávneného, ako aj k schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného a pri hodnotení týchto schopností, možností a majetkových pomerov povinného teda skúma komplexne jeho majetkové pomery, ako i to či sa povinný bez dôležitého dôvodu nevzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, alebo majetkového prospechu, prípadne, či nevzal na seba neprimerané majetkové riziká.

21. Povinnosť vyživovať dieťa patrí medzi základné povinnosti rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti sa vychádza zo schopností, možností a majetkových pomerov každého rodiča a prihliada sa aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodiča a súd neberie do úvahy pri skúmaní možností a schopností, ako aj majetkových pomerov povinného rodiča výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Otec teda v podstate vytykal rozhodnutiu súdu prvej inštancie, že sa nestotožnil s ním predkladaným hodnotením skutkového stavu a jeho právnym hodnotením. V rámci celého prvoinštančného konania mali účastníci konania vytvorený dostatočný priestor pre produkovanie tvrdení a dôkazov v prospech ich tvrdení. To, že v konečnom dôsledku súd prvej inštancie dospel k i iným záverom, nie je možné interpretovať ako porušenie práva na spravodlivý súdny proces.

22. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu matky na zvýšenie výživného porovnal pomery na strane maloletých detí, matky a otca. Správne konštatoval, že na strane maloletých detí došlo k zmene pomerov odôvodňujúcich zvýšenie vyživovacej povinnosti zo strany otca. Maloletý A. prešiel na druhý stupeň základnej školy a matka má výrazne zvýšené výdavky spojené s jeho zdravotným stavom. Maloletá A. je naďalej žiačkou základnej školy, je však staršia, v čase posledného rozhodnutia o výživnom bola vo veku 12 rokov, v súčasnosti je vo veku 14 rokov, čo je výrazným skokom v živote dievčaťa, na čo poukazovala aj matka. Výdavky a jej nároky na hygienu, obliekanie, ako aj trávenie voľného času sú vyššie a súvisia aj s jej osamostatňovaním sa a formovaním jej osobnosti. Nemožno taktiež neprihliadať k tomu, že je v deviatom ročníku základnej školy, teda v budúcom školskom roku nastúpi na štúdium na strednú školu, čím dôjde k zvýšeniu jej výdavkov a nie je žiadúce, aby matka musela opätovne v krátkej dobe podávať návrh na zvýšenie výživného.

23. Vo vzťahu k odvolacím námietkam otca, odvolací súd poukazuje na to, že zákonná vyživovacia povinnosť oboch rodičov neznamená mechanickú rovnosť. Odvolací súd reflektuje príjem matky, je však zrejmé, že matka poskytuje maloletým deťom osobnú starostlivosť, vedie spoločnú domácnosť, obstaráva činnosti dennej potreby, varí, perie, čím si de facto plní vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom aj touto formou a vyživovaciu povinnosť si plní dobrovoľne. Matka poskytuje maloletým deťom osobnú starostlivosť, ktorú možno stavať na roveň peňažného plnenia a zároveň uhrádza všetky výdavky spojené s chodom domácnosti, členmi ktorej sú aj maloleté deti. Maloleté deti už nie sú vo veku, kedy by potrebovali zvýšenú a nepretržitú osobnú starostlivosť matky, avšak je tu potrebné podotknúť, že starostlivosť matky zahŕňa aj návštevu lekárov, venovanie času deťom a je tu potreba financovať všetky ich potreby a to nielen vo vzťahu k vzdelaniu, ale aj kultúrnemu, športovému a spoločenskému vyžitiu s čím sú samozrejme spojené výdavky na stravu, primerané a čisté oblečenie, hygienu, drogériu, platenie cestovných nákladov, nákladov spojených so spoločenským vyžitím. Všetky tieto skutočnosti je potrebné zaradiť do plnenia si vyživovacej povinnosti k maloletým deťom zo strany matky, čo sa prejaví nielen vo zvýšených finančných nákladoch, ale aj čase, ktorý matka maloletým deťom venuje.

24. Na základe vyššie uvedených záverov považuje odvolací súd za nedôvodnú aj námietku otca, že súdom určené výživné nezodpovedá jeho možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom. V súčasnej spoločenskej situácii, charakteristickej výraznou infláciou a významným nárastom cien základných potravín, je dôvodné očakávať, že výživné bude z veľkej časti spotrebované práve na stravné. Opomíňať nemožno ani ošatenie či obuv, ktoré vyžadujú častú obmenu pre rýchly fyzický vývin maloletých detí, typický pre ich vek. Z uvedených skutočností nie sú odôvodnené potreby maloletých detí tým kritériom, ktoré by malo dôvodiť znížiť vyživovaciu povinnosť otca. Otec namietal vysoké náklady na stravu maloletých detí uvádzané matkou, pričom podľa jeho názoru sú výdavky na stravu na mesiac na jedno dieťa vo výške 100 eur. Odvolaciemu súdu je zrejmé, že otec nevedel tento svoj argument preukázať, keďže maloleté deti žijú s matkou, avšak vzhľadom na súčasné ceny potravín a to, že maloleté deti sú vo vývoji, nemožno s týmto názorom otca súhlasiť. Zároveň je potrebné dodať, že matka do stravného pre každé dieťa započítala aj platbu za stravu v školskej jedálni.

25. Otec ďalej argumentoval tým, že súd prvej inštancie neprávne vyhodnotil jeho príjem a tým dospel k nesprávnej výške výživného. Odvolací súd tu plne poukazuje na bod 22 odôvodnenia rozsudku, z ktorého je zrejmé, že súd prvej inštancie ustálil príjem otca za rok 2024 vo výške 1 840 eur a za rok 2025 vo výške 2 289 eur, pričom bral do úvahy aj vyživovaciu povinnosť otca k maloletej dcére z jeho súčasného vzťahu a to odo dňa jej narodenia od 13.11.2024. Súdom prvej inštancie postupoval správne pri ustálení príjmu otca za obdobie od podania návrhu matkou až do vyhlásenia rozsudku, pričom reflektoval na všetky podstatné skutočnosti, ktoré významnou mierou ovplyvňujú a sú určujúce pre správne stanovenie výšky vyživovacej povinnosti zo strany otca. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že k výraznejšiemu navýšeniu výživného došlo aj z dôvodu, že pôvodným rozsudkom bola určená nižšia výška vyživovacej povinnosti zo strany otca nezodpovedajúca odôvodneným potrebám maloletých detí z dôvodu, že príjem otca bol v tom čase len vo výške 60% jeho funkčného platu.

26. Odvolací súd má za to, že súdom prvej inštancie bol zistený skutočný stav veci potrebný pre rozhodnutie, vec bola správne právne posúdená. Zvýšené výživné na maloleté deti zodpovedá ich odôvodneným potrebám a je náležitým vyjadrením práva každého dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni povinného rodiča aj s prihliadnutím na výrazný podiel matky na ich výchove a výžive s poukazom na životnú úroveň otca, ktorý sa na osobnej starostlivosti o maloleté deti nepodieľa.

27. K odvolacej námietke otca, že súd vo svojom rozhodnutí nezohľadnil to, že matka mu neumožňuje sa s deťmi stretávať, je potrebné uviesť, že styk otca s maloletými deťmi bol upravený rozsudkom Okresného súdu Poprad č. k. 16P/4/2023-34 zo dňa 18.8.2021. V prípade ak matka nerešpektuje súdne rozhodnutie má otec právo podať návrh na výkon rozhodnutia. V tomto konaní sa bude súd zaoberať dôvodmi, prečo sa styk otca s deťmi nerealizuje a súd bude rodičov smerovať k zmierneniu ich rodičovského konfliktu a opätovnému vybudovaniu vzťahu otca s maloletými deťmi, čo je bezpochyby v najlepšom záujme maloletých detí.

28. Vo vzťahu k odvolacím námietkam otca k určeniu výšky dlžného výživného na maloleté deti, odvolací súd v plnej miere poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku v bode 23. Súdom prvej inštancie tu jasne a výstižne vysvetlil, akým spôsobom dospel k výpočtu dlžného výživného, aké sumy hradené otca

započítal do dlžného výživného. Uvedená argumentácia súdu prvej inštancie je súladná s vykonaným dokazovaním a výške určeného mesačného výživného na maloleté deti.

29. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP.

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).